

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

11 – 13 жовтня 2018 р.

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ

РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА

ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції 11-13 жовтня 2018 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2018. – 327 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - к.с.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 2 від 02.10.2018 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність наданих матеріалів

принадлежности к ней. Поэтому так важно для субъекта учебно-воспитательного процесса иметь представление о характере и структуре самоидентификации студентов. Сущность воспитания, если к нему подходить не технократически, а учащегося рассматривать не как вещь, которой следует придать определенную форму или наполнить запрограммированным содержанием, заключается именно в содействии самоопределению личности в соответствии с ее природными задатками, собственными устремлениями и потребностями общества. Вдумчивый, творчески работающий педагог постоянно анализирует процессы самоидентификации студентов: кем себя считают, и какими хотят быть его воспитанники и разумно направляет их поиски самих себя и своего места в жизни.

Развитие высшего образования в этом направлении обусловлено дальнейшим совершенствованием учебно-воспитательного процесса на европейских традициях гуманизации отношений между воспитателями и учащимися, содействия самоутверждению личности, самоопределению ее места и роли в обществе в соответствии с ее индивидуальными способностями и требованиями социальной среды. Важнейшим направлением гуманизации является преодоление субъектно-объектных отношений сначала в сфере образования, а затем и в обществе в целом, внедрение дискурса в методiku преподавания и воспитания, основанного на стремлении к истине и взаимопониманию исключительно средствами аргументации без насилия и принуждения.

Литература

1. Образ человека в зеркале гуманизма: мыслители и педагоги эпохи Возрождения о формировании личности (XIV-XVII вв.) [Текст] / Сост., вступ. статьи И.В. Ревякиной, О.Ф. Кудрявцева. – М.: Изд-во УРАО, 1999. – 400 с.
2. Сочинения итальянских гуманистов эпохи Возрождения (XV век). [Текст] / Под ред. Л.М. Брагиной. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1985. – 384 с.

ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Самокиш В. П. канд. юр. наук, ст. викладач, КумарСандіп студент (Індія)
Одеська національна академія харчових технологій

Аналізуючи стан політичного розвитку незалежної України, вітчизняні дослідники зазначають, що розходження між старою і новою державно-управлінською елітами якщо й існують, то не настільки суттєві, щоб можна було говорити про нову якість останньої. І та, й інша еліти складаються здебільшого з людей, вихованих в умовах десятиліть панування тоталітаризму, що породжувало певну ментальність, звички і стереотипи мислення та поведінки. Чимало науковців не без підстав вважають, що для виховання нової, справді демократичної еліти знадобляться роки і десятиліття [1, С. 2].

Потреби та інтереси людей агрегуються (узагальнюються) політичними партіями, громадськими організаціями, спілками і т. п. й трансформуються в колективні інтереси. Свої вимоги щодо цілей висувають як прибічники

патерналістської політики, так і прихильники реформ. Консенсус і компроміс між різними політичними силами з приводу базових суспільних цінностей досягаються застосуванням демократичних соціальних технологій (референдумів, виборів, переговорів, вивчення громадської думки та ін.), реалізацією принципів соціального партнерства. Ідеальна ситуація — коли індивідуальні й асоційовані суб'єкти усвідомлюють необхідність і корисність цілей державного регулювання економіки та добровільно беруть участь у реалізації таких [2].

На сьогодні в Україні простежуються негативні тенденції зростання розриву між продекларованими цільовими орієнтирами суспільного розвитку та реальними досягненнями щодо наближення до них.

Світова економічна система розвивається на базі політично незалежних держав. Інтеграція господарських систем таких країн у світову економічну систему не передбачає політичної інтеграції з позбавленням незалежності якоїсь із країн. Навпаки, політична самостійність країни є важливою умовою розвитку національної економіки та її адаптації до світогосподарських зв'язків. Тому для швидкої інтеграції України в систему світової економіки необхідне створення як низки політико-правових передумов усередині країни, так і відповідних підвалин до становлення світового господарства. До таких політико-правових передумов належать:

1) політичне визнання України. Проголошення незалежності України та визнання її самостійним суб'єктом міжнародних відносин дає можливість проводити їй свою зовнішню політику в інтересах взаємного розвитку на основі партнерства і співпраці з іншими країнами;

2) забезпечення територіальної цілісності;

3) створення адекватної системи національної безпеки;

4) побудова демократичної держави. Світові економічні зв'язки розвиваються, на демократичних засадах свободи підприємництва, переміщення капіталів і всіх видів ресурсів. Україна проголосила себе демократичною державою і поступово проводить політику демократизації в усіх сферах суспільного життя;

5) безумовне виконання міжнародних зобов'язань. Економічні інтеграційні процеси відбуваються на основі взаємовигідних інтересів у розвитку національних економік. Останні можуть розвиватися ефективно, якщо ґрунтуються на теорії економічно вільної людини, її прав і свобод, забезпеченні вільного підприємництва;

6) участь у глобальних і регіональних політичних процесах. Економічна інтеграція тісно пов'язана з політичними процесами глобального і регіонального характеру, в яких дотримано принципів підпорядкованості. Участь у таких процесах зближує політичні погляди учасників на вирішення економічних проблем, зокрема на інтеграцію;

7) формування відповідного законодавства і опрацювання ефективних механізмів його виконання. Особливу роль у посиленні інтеграційних процесів відіграє відповідне законодавство, що посилює чи послаблює як внутрішні, так і зовнішні зв'язки національної економіки.

Курс України на побудову соціально орієнтованої ринкової економіки визначено в Конституції України, а закріплено у всій законодавчій та нормативній базі. В Законі України «Про основи національної безпеки» серед пріоритетних національних інтересів визначено «створення конкурентоспроможної, соціально орієнтованої ринкової економіки та забезпечення постійного зростання рівня життя і добробуту населення», а Законом України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» до кола принципів внутрішньої політики включено «забезпечення сталого розвитку економіки на ринкових засадах та її соціальну спрямованість». Соціальна орієнтація економіки обумовлює формування й реалізацію соціальних інтересів держави, суспільства, людини з додержанням вимог безпеки, ефективного й збалансованого розвитку в економічній та соціальній сферах [3].

За стабільних умов соціальна політика визначається як перетворювальна діяльність, спрямована на мобілізацію, використання, перерозподіл та відтворення соціальних ресурсів. Соціальна політика є різновидом державної діяльності з регулювання соціальних відносин щодо формування збалансованої структури суспільства.

У практичній площині соціальна політика характеризується як сукупність напрямів та заходів з їх реалізації, орієнтованих на розв'язання соціальних проблем, визначення пріоритетів, пошук ресурсів. Соціальна політика має ґрунтуватися на таких загальнолюдських/філософських цінностях, як право на життя, свобода, рівність і недискримінація, справедливість, солідарність та соціальна відповідальність. Саме такі цінності лежать в основі різних моделей соціального забезпечення. Сучасна ситуація в Україні характеризується як відсутністю офіційно проголошеної державної ідеології, з притаманними їй цінностями, так і відсутністю чіткого уявлення про пріоритети тих чи інших цінностей у суспільній свідомості. Більшість соціологів погоджуються з думкою, що в Україні панує соціальна аномія, коли старі норми та цінності дискредитовані, а нові ще не сформувалися.

Відомо, що кожна країна, регіон мають специфічні культурні особливості: власну систему норм і традицій (наприклад, таких як високий рівень територіальної мобільності у циган, полігамний шлюб у деяких східних країнах, багатодітність у країнах Азії та Африки, безправність жінки в ісламських країнах), які враховуються при формуванні соціальної політики (так, у країнах Азії, Латинської Америки люди похилого віку традиційно доглядалися в родині і це спричинило нерозгалуженість системи соціального захисту осіб похилого віку порівняно з країнами Європи).

У сучасних умовах теорія рівня та якості життя має розвиватися на основі нової парадигми економічного розвитку, а саме концепції сталого розвитку. Як визначають фахівці зі сталого розвитку, наріжним каменем у визначенні сталого розвитку є забезпечення неубутного потенціалу задоволення потреб людини. При цьому маються на увазі не лише потреби нинішнього, але й усіх наступних поколінь, що повинно забезпечити необмеженість у часі існування людської цивілізації. Кожна країна, регіон перебувають на певному рівні економічного розвитку, мають певний рівень добробуту. Це впливає на можливості

фінансування соціальних програм. Безумовно, суттєво на соціальну сферу в Україні вплинула економічна ситуація в країні. Негативні зміни почали спостерігатися ще 1990 року. Відсутність ефективної економічної політики спричинила:

- спад виробництва;
- зменшення продуктивності праці;
- зниження рівня зайнятості;
- зростання безробіття, зменшення попиту на робочу силу, збільшення прихованого безробіття, а також кількості працівників, які перебували в умовах вимушеної неповної зайнятості;
- знецінення заощаджень населення внаслідок гіперінфляції;
- зниження реальної заробітної плати і пенсій;
- заборгованість з виплати зарплати і пенсій.

Така ситуація в економічній сфері призвела до появи нових груп населення, яким потрібна соціальна допомога: безробітних та малозабезпечених. Бідними стали люди, котрі все життя працювали (заощадження втратили внаслідок інфляції, а пенсії мізерного розміру), навіть робота в більшості випадків не забезпечує належного доходу.

Системне узгодження економічної, соціальної та політичної складових є актуальним і складним завданням. Вони мають розвиватися на нових засадах інноваційності, модернізації інституційних та духовно-етичних принципів.

Література

1. Попадюк Н. І. Суспільно-політичні передумови трансформації державно-управлінської еліти України [Електронний ресурс] / Н. І. Попадюк // Державне управління: теорія та практика. – 2011. – № 2. – Режим доступу до журн. : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DUTP/2011-2/>
2. Старостенко Г. Г. Національна економіка : [Навч. посіб.] / Г. Г. Старостенко, С. В. Онишко, Т. В. Поснова. – К. : Ліра – К, 2011. – 429 с.
3. Драган І. О. Наукові основи національної стратегії сталого розвитку України : [монографія] / І. О. Драган // [за наук. ред. акад. НААН України, д.е.н., проф. М.А. Хвесика]; ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України». – К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2013. – 40 с.

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ ПЕРСОНАЛОМ В ПИЩЕВОЙ ОТРАСЛИ

Черкасский А.В. канд. истор. наук, доцент, Валі Ахмед студент (Єгипет)
Одесская национальная академия пищевых технологий

Ключевой составляющей любого предприятия является управление кадрами. Оно обеспечивает благоприятную среду, в которой реализуется трудовой потенциал, развиваются личные способности, люди получают удовольствие от выполнения работы и общественного признания своих достижений. От обеспечения предприятия квалифицированными кадрами, рационального их использования зависят организационно-технический уровень

- Ангелов Г. В., к.і.н., професор, Лар'яновський І. С., к.ф.н., ст. викладач,
Шевченко Г. А., к.ф.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
97. СОЦІАЛЬНА КАТАСТРОФА В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ У 1920-1921 РР. 250
(НА ПРИКЛАДІ ОДЕСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ)
Шишко О. Г., к.і.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
98. НОВА ГЕНЕРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ЯК «АГЕНТИ ЗМІН» СУЧАСНОЇ 253
МОДЕРНОЇ ДЕРЖАВИ
Дмитрашко С. А., к.п.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
99. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ В УМОВАХ 256
ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
Пурцхванідзе О. В., к.ф.н., доцент, Паскаренко О., студентка (Молдова)
100. МОРАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА 259
Зухіна Євгенія Миколаївна, викладач II категорії,
Механіко – технологічний коледж
101. ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ЗА ВЫСОКИЙ ТЕМП 263
ИЗУЧЕНИЯ МАТЕРИАЛА
Лысяный А.А., преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
102. СТУДЕНТСЬКА СІМ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 267
Мамроцька О.А. канд. істор. наук, асистент, Петрова К. студентка (Росія)
103. СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ СУБКУЛЬТУРИ ЯК ОДИН З АСПЕКТІВ 269
ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Мамроцька О.А., к.і.н., асистент, Аганіязова О., студентка (Туркменістан)
104. ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ 272
СУСПІЛЬСТВІ. ІСТОРИЧНЕ ПІДРУНТЯ РІВНОСТІ СТАТЕЙ
Орлова В. О., к.ю.н., ст.викладач, Зейналов М. студент (Азербайджан)
105. ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО НАПРЯМУ УКРАЇНИ НА МОЛОДЬ 274
Орлова В. О., канд. юр. наук, ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
106. ИЗУЧЕНИЕ УРОВНЯ АКАДЕМИЧЕСКОЙ ПОРЯДОЧНОСТИ СРЕДИ 276
СТУДЕНТОВ КНТИИС ОНАПТ
Пеньковская Н.К., к.п.н., преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
107. ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЯК СПОСІБ 280
ВИХОВАННЯ ДРУЗІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
Тодорова С. М., канд. філос. наук, доцент, Гончаров М., студент (Білорусь)
108. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ЛИЧНОСТІ И СОВРЕМЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ 284
ТРУДОВЫМ КОЛЛЕКТИВОМ
Мельник Ю. Н. канд. філос. наук, доцент, Абдуллах А. Б. студент (Лівія)
109. РОЛЬ САМОИДЕНТИФИКАЦИИ В ГУМАНИЗАЦИИ УЧЕБНО- 288
ВОСПИТАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА
Стояно О. А., канд. филос. наук, доцент, Абу Х. К. студент (Ліван)
Одесская национальная академия пищевых технологий
110. ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ 291
УКРАЇНИ
Самокиш В. П. канд. юр. наук, ст. викладач, КумарСандіп студент (Індія)
111. СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ ПЕРСОНАЛОМ В 294
ПИЩЕВОЙ ОТРАСЛИ
Черкасский А.В. канд. истор. наук, доцент, Валі Ахмед студент (Єгипет)
112. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ЛІДЕРСТВА У 297
ВИРОБНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ
Черкаський А.В., канд. істор. наук, доцент, Мбемба Є., магістр (Ангола)
113. НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ИНФОРМАТИЗАЦИИ УКРАИНСКОГО 301
ОБЩЕСТВА, КАК СОСТАВЛЯЮЩЕЙ НАЦИОНАЛЬНЫЕ ИНТЕРЕСЫ
СТРАНЫ
Черняк Г. А., к.и.н., доц., Кириченко И.А., аспирант, Крылов Н. Г., студент